

at man ikke har sat Andelselskaber ind, og det er denne Forglemmelse, vi gerne ville give Tinget Lejlighed til at gøre god igen ved at stille det over for Ændringsforslagene. I Længden vilde Lovforslaget, som det her foreligger, vistnok virke mere generende for Andelselskaber end for Aktieselskaber, i hvert Tilfælde moralsk; thi det er uomtvisteligt, at Andelshaverne ville faa at høre tidlig og sildig, at de gennem deres Talsmænd i Tinget have sørget for en Lovgivning, der ikke er retfærdig lige over for alle Erhvervs-grene. Den Tanke, at Aktieselskaber og Andelselskaber skulle staa lige, har heller ikke fra nogen som helst Side mødt Modstand, tværtimod har den mødt Billigelse fra enkelte Talere, i hvert Tilfælde fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem). Ændringen Nr. 2 til § 3 tilsigter paa lignende Maade at skabe Ligestillethed mellem de forskellige Pengeinstitutter, saaledes at de Pengeinstitutter, der ere absolut nødvendige for Handelens og Industriens og Søfartens Vedkommende, ikke faa en Ekstraskat mere paalagt end dem, der ere tilstrækkelige i det hele og store for Landbrugets Vedkommende. Her er der ganske vist ved Sagens første Behandling fremkommet en Indvending fra det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (N. J. Jensen), men denne Indvending beror paa forskellige Misforstaaelser. Det ærede Medlem antydede, at der er Forskel paa Banker, der kun have den Opgave at skabe Fortjeneste til Aktionærerne, og saa Kreditforeningerne. Men nu er Sagen jo den, at Bankerne søge at skabe Fortjeneste til dem, der have Stemmeret paa Bankernes Generalforsamlinger, og Kreditforeningerne søge selvfølgelig ogsaa at skabe Pengefordel for dem, der have Stemmeret paa Kreditforeningernes Generalforsamlinger. Der er der i hvert Tilfælde ingen Forskel mellem dem. Desuden tager det ærede Medlem ogsaa i en anden Henseende fejl, idet det paa ingen Maade er alle Spare- og Laanekasser, som ere forskellige fra Bankerne i denne Henseende, men vigtigere og væsentligere er det imidlertid, at det ærede Medlem ikke synes at have lagt Mærke til, at Lovforslaget indfører Beskatning baade paa fysiske Personer og paa juridiske Personer. Og naar vi her have at gøre med en Bestemmelse vedrørende de saakaldte juridiske Personer, kan det ikke hjælpe, at man pludselig slaar om og henter Argumenter fra de fysiske Personer. Denne Bemærkning maa tillige

tjene som Svar til den højtærede Indenrigsminister. Ændringsforslagets Tendens er: som sagt, den at sørge for, at de Pengeinstitutter, der ere nødvendige for Handel, Industri og Søfarts Fremme, blive stilledes akkurat paa samme Maade som de, der ere tilstrækkelige for Landbrugserhvervenes Fremme. Saa kommer jeg endelig til de 2 sidste Ændringsforslag under Nr. 3 og 4 til § 6, ved hvilke jeg maa dvæle en lille Smule, udførligere. Thi medens de 2 andre Punkter hverken bleve angrebne af den højtærede Minister eller af andre Talere, saa vidt jeg mindes, under Lovforslagets 1ste Behandling, gjorde den højtærede Minister dette Punkt vedrørende Assurancespørgsmaalet til Genstand for en interessant Udvikling, som nøder mig til paa ny at begrunde Ændringsforslagets Nødvendighed. Den højtærede Minister sagde en Ting, som jeg underskriver, den var saa forfærdelig fornuftig, og det var dette, at man maa ikke paa analog Maade overføre Forholdene fra den ene Slags Forsikringsselskaber, nemlig Livsforsikringsselskaber og Personforsikringsselskaber, til den anden Slags, nemlig Brandforsikringsselskaber. Det er fuldstændig rigtigt. Ingen, der har beskæftiget sig noget med Forsikringsteori, vil benægte denne Sandhed, der oven i Købet er mere end en Sandhed: Det er en alvorlig Røffel. Det er en Røffel, den højtærede Minister giver Koncipisten af vedkommende Lovforslags Bestemmelser. Thi hvad er det nemlig, denne Koncipist har gjort. Han har taget de Bestemmelser, der rundt omkring i Europas Lande gælde for Livsforsikring og Personforsikring og analogt overført dem paa Brandforsikringen. Det skal jeg tillade mig nærmere at paavise det høje Ting. I Preussen findes den Bestemmelse, at Præmier for Syge- og Ulykkesforsikring, Alderdomsforsørgelse, Invaliditetsforsikring, Enke- og Børneforsørgelse og Pensionskasser, samt Livs- og Dødsforsikringer, der ikke overskride 600 Mark aarlig, ere fritagne for Skat. Det var altsaa alle Personforsikringer, der ere fritagne for Skat. I Sachsen er der efter Loven af 1900, der indfører Ændringer i Indkomstskatteloven af 1878, Fritagelse for Præmier til Syge- og Ulykkes-, Alderdoms- og Invaliditetsforsikring, Enke- og Børneforsørgelse, Pensions- og Begravelseskasser. Dertil kommer saa endvidere i Sachsen og en Del andre Lande Fritagelse for Præmier til Immobiliar Brandkasser. I Hessen ere fritagne for Skat: alle Bidrag til Syge- og Ulykkesforsikring, Alderdomsforsør-